

La capatul drumului de pe Râul Ses, înainte de a intra în apa, la începutul ultimei coborâri, se poate vedea pe partea stânga amonte, sus, sau unde a fost instalată o stâna. Acum locul este cunoscut sub numele de „Stâna Parasită”. Urmele se vad și imediat la intrarea pe platou, la liziera pădurii, la capatul drumului care urca de pe Râul Ses.

Ansamblu Vf. Gugu

Valea Râul Ses – urcare

Valea Râul Ses - coborâre

Chiar deasupra Stânei Parasite la câteva sute de metri spre culme se afla o poienită cu o structură deosebită de restul zonei. Poienita este situată în stânga Vf. Gugu, la o distanță de aprox. 45 minute coborâre, sau la aprox. 10 minute de urcat de la stâna. Zona poate fi comparată cu un amfiteatru în aer liber unde vorbitorul, lectorul, avea posibilitatea de a supraveghea atât auditoriul cât și valea de acces, sau chiar fenomenele meteo care pot influența într-un timp foarte scurt zona respectivă. Auditoriul avea în fața ochilor pe lector sau Vf.

Gugu în partea dreaptă a privirilor. În stânga poienitei se poate vedea un turn cu baza de 2m, în forma de piramidă și înălțimea de peste 3 m.

„Stâna Parasita”

Poiana - Amfiteatru

Dar pentru interpretarea corectă a acestui sit, eventual de a înțelege modul de așezare, și de utilizare este necesar să facem câteva precizări de ordin istoric și să vedem ce părere au specialiștii în acest domeniu și care încearcă să restituie trecutul antic al poporului român:

- Nicolae Densusianu precizează că patria hiperboreilor era în nordul Dunării de Jos. Datele lui se bazează pe Pindar care în sec. VI îCh amintește de hiperboreii care locuiau pe tarmurile Istrului sau ai Dunării de Jos.
- Strabon, care a fost printre primii care au descris diferite părți ale lumii atunci cunoscută, susține că hiperboreii locuiau deasupra Pontului Euxin, a Istrului și a Adriei.

- Clemente Alexandrinul care scrie în perioada 211 – 218 dCh despre Zamolxe, ca era filosoful dacilor hiperborei.

- Chiar în legenda lui Apollo este prezentata aceasta puternica natiune tracica despre care ne lasa mai multe observatii.

Despre acesti hiperborei se cunoaste faptul ca au fost un popor bine organizat, ca aveau un regim de stat, unul politic si altul religios care se baza pe o Constitutie teocratica. Acest popor a avut moravuri pure si cu sentimente de justitie net superioare pentru acea perioada.

Este necesara pozitionarea insulei lui Apollo, Ocaenos unde Strabon descrie tinutul de aur. Chiar si Diodor din Sicilia care a trait în perioada 80 – 21 îCH vorbeste despre atlantii care locuiau pe tarmurile Ocaenos si care întreceau pe vecini în ceea ce priveste evlavia si ospitalitatea. Între Beograd si Moldova Veche exista un râu care se varsa în Dunare. De aici se presupune ca ar fi plecat, în grupuri de max. 100 de atlanti spre cele mai îndepartate zone ale lumii. E.T. Thomson sustine ca în anul 1885 acesti albi atletici au întemeiat Vechiul imperiu Mayas.

Pentru ca acest popor sa se mentina sau chiar sa se impuna a avut nevoie de o baza stiintifica foarte puternica. Aceasta baza a fost „alimentata” permanent cu noi date stiintifice.

Herodot povesteste despre Adunarea barbatilor care se tinea în casa Marelui Preot. Dar, când Zamolxe devine sfatuitorul regelui dac, a poruncit sa i se faca o locuinta subterana. Acolo a trait trei ani de zile fara sa iasa la suprafata. În acea perioada, clima Europei pe paralela de 45 0 se raceste destul de mult, iar nebulozitatea era relativ mare.

Stâna lui Maxim

Dar sa revenim la asezarea complexului de pesteri de lângă Vf. Gugu. Pestera cea mai importanta are intrarea principala pe axa E – V (cu o deviatie actuala de 13 0). Atât din culuarul pesterii cât si din zona suprata se puteau face observatii astronomice, pe baza fenomenului fizic (pe care îl stii toti cei care au lucrat în puturi miniere sau au sapat fântâni) de a vedea cerul negru cu stele în plina zi. Ca si mira se putea folosi chiar Vf. Gugu. Probleme deosebite de trai nu se ridicau. Si acum exista un curent de aer constant, o temperatura constanta (de ~ 6 C) si precis pârâul care dispare în subteran alimenta toate galeriile. În apropiere erau Stâna Slava, Stâna lui Maxim, si Stâna Parasita, care prezinta urme de vechime de peste un mileniu, deci erau o sursa de alimentare cu mâncare convenabila – brânza si carne. Iar pentru probleme de medicina, se gasesc chiar si acum suficiente plante pentru uz terapeutic.

Flora alpina

Flora alpina

În cei trei ani, Zamolxe a avut tot timpul ca sa-si sintetizeze toate cunostintele, sa le completeze sau sa le adapteze la noile observatii. Iordanes care a trait în sec. VI dCh (un istoric al gotilor) a ramas uimit de

vastele cunostinte a geto – dacilor de pe vremea lui Burebista si a Marelui Preot Deceneu. Atunci se cunosteau:

- teoria celor 12 semne zodiacale;
- cresterea si descresterea orbitei lunii;
  - dimensiunea Soarelui;
- numele, viteza si directia de trecere (de la E spre V) a celor 346 de stele; erau pozitionate fata de polul Pamântului;
  - eclipsele solare;
  - teorii despre rotatia cerului.

Acest observator permitea sa fie observat cerul pe o portiune de cel putin 160 grade , pe directia NE spre S. În prezent, trebuie avut în vedere ca toate observatiile trebuiesc regândite dupa ce semnele zodiacale sau s-au deplasat cu 28 grade în sens retrograd. Toate aceste observatii sunt valabile, daca se considera pozitia de unde s-au facut observatiile, pe urmatoarele coordonate geografice:

Vedere din punctul de observare

- latitudine N 45 0 16' 54"

• longitudine E 22 0 42' 44"

Masuratorile s-au facut cu un sextant obisnuit. La toate aceste ar fi util daca s-ar lua în considerare asezarea observatorului în cadrul celor 3 G, cele trei vâruri – Godeanu, Guguiul Cuntului, si Gugu – care formeaza un triunghi dreptunghic foarte util de a raporta distantele astronomice la distantele pamântesti.

Vf. Guguiul Cuntului

Vf. Tarcu

Vf. Godeanu

Zamolxe a avut multe tematici pe care trebuia sa le transmita urmasilor sai:

Scoala lui Zamolxe

- sincretismul monoteist,
- monahia, care nu s-a pierdut nici în prezent,
- monarhia – avem o veche traditie în acest sens,
- morala crestina – despartirea la moarte a trupului de suflet
- credinta si obiceiurile – foarte multe se pastreaza,
- meteorologie, anatomie si astrologie,
- medicina naturista, bioenergii.

Sarmizegetusa Regia

Multe din actualele sarbatori pâstreaza atât timpul astronomic când se manifesta cât si modul de sarbatorire.

Cunostintele au fost foarte clare si utile. Este foarte interesant de constatat ca dupa ocupatia romana, împaratul Traian îi admira pe daci si ajuta la reconstruirea din temelii a Colonia Ulpia Traiana Augusta Dacia Sarmizegetusa Regia, care initial a fost distrusa de romani, la cucerire. Acolo a continuat sa ramâna Centrul spiritual unde de practica liber cultul lui Zamolxe. Este perioada când se trece de la Cultul Soarelui la Credinta în Isus Hristos, care este credinta actuala a poporului român.

Petru Pîlu Gugulanul aduce dovezi incontestabile la istoria vie a focului românesc. La Deva, în anul 1973 regeizeaza un spectacol cu dansul Calusarilor. Au participat 173 de dansatori, grupati pe sapte generatii.

Stindardul a fost confectionat în forma de dragon – cap de lup, simbolul dacilor. A reusit sa adapteze programe de calculator la sincretismul artei populare. Compara scrierea petrografica din picturile rupestre cu poliritmia din dansurile românesti.

Cuptorul dacic

Dar nu numai stiintele umane au fost abordate în „Scoala lui Zamolxe”. Sunt marturii viabile ti în ceea ce priveste ingineria. S-au descoperit cuptoare pentru redus minereul de fier. Singurul cuptor care poate fi vazut reconstruit, a fost descoperit în Valea Caselor din zona Ghelari. Este pastrat în sectia dacica a Muzeului Tehnic din Kensington (lângă Londra). Iata ce este interesant la aceste tehnologii:

- aplicarea diferentiata, în functie de natura minereului de fier,
- obtinerea de temperaturi înalte de peste 1500 0 C prin mijloace mecanice – foale – precum si prin aeraj natural fortat – canale prin care circulau curenții de aer de pe panta dealurilor unde erau asezate cuptoarele,

- construirea unor asezari „industriale” unde era asigurat fluxul tehnologic optim, asezari care aveau între 5000 si 15000 de locuitori (Valea Aninislui – Dealul Gradistei).

Sa nu uitam ca pentru evacuarea zgurei si a extragerii lupei metalice, în majoritatea „ateliereilor” dacii aveau tehnologii care înlaturau acest inconvenient. Un ciclu de productie dura aproximativ 10 zile. Puritatea lupei de fier ajungea la 99%, iar din minereu se extragea cam 50% fier. Daca în Europa se folosea zgura veche pentru usurarea procesului de reducere si coborâre a punctului de topire, dacii foloseau drept fondant calcarul care se aseza în furnal deasupra încarcaturii. La sfârșitul ciclului, calcarul era gata transformat în var nestins, utilizabil la constructii.

Casa veche cu paratrasnet din lemn

Jules Verne plasa actiunea romanului „Castelul din Carpati” tot în zona muntelui Gugu. În cadrul actiunii apar câteva aplicatii ale energiei electrice. Cred ca nu am exagera daca am sustine ca dacii stapâneau câteva aplicatii. Una se poate vedea si astazi: paratrasnete din lemn, care sunt omniprezente la toate constructiile din lemn, acoperite cu paie, caracteristice zonei din jurul muntelui. Caracteristic este înaltimea paratrasnetului fata de acoperis – cu 1,5 m mai mare – precum si lemnul din care este facut, si care nu a putrezit dupa sute si sute de ani. Pâna acum, nu am vazut nici o casa aparata astfel sa fie afectata de descarcari electrice de origine oranjioasa.

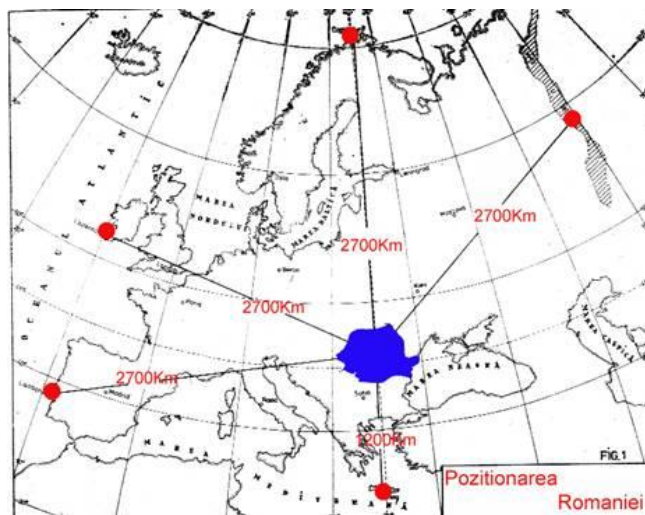
Daca mai consideram ca dacii au folosit în minele de aur carutul care circula pe sine, este adevarat ca din lemn, iar traseele aveau si schimbatoare de cale.

Aveau cunostinte avansate de agricultura. Stiau sa foloseasca tratamentele fitosanitare ecologice. Cunosteau bine plantele medicinale pe care le preparau dupa retete bine cunoscute si astazi. Animalele nu erau crescute numai pentru carne, lapte si blana. Dacii cunosteau tehnologii de prelucrare a produselor primare.

Toate aceste cunostinte au fost scrise pe foita din aur, dar au fost distruse în timpul ocupatiei romane. De legile Bellagines doar amintirea a mai ramas. Poate manuscrisele de la Tartaria vor face ceva lumina. Aici ar trebui amintit tablitele cerate gasite de Constantin Daicoviciu senior într-o pestera adiacenta unei mine din

Rosia Montana, tablite care au fost prezentate la Viena. De fapt, profesorul de origine româna Mihai Vinereanu de la City University din New York sustine ca „limba româna este limba europeana cu cele mai multe etimologii catalogate ca necunoscute, care sunt de ordinul miilor si cam tot pe atâtea cu etimologii stabilite în mod eronat, netinându-se cont de legile fonologice ale Limbii Române. Este astfel evident ca tot acest proces de a stabili etimologii pentru Limba Româna trebuie serios regândit pe principii cu totul noi.

Atunci si teoria Rhein – Kidman, scrierea dacica înainte de Summer, este buna iar teoria Alan Wilson, Rebeca Can si Mark Stoneking – teoria gradinii Eden trebuie anulata în mare masura. (Pascal Tassz d la Universitatea Jussien critica si el aceasta teorie). In nici un caz, în zonele respective nu s-au gasit urme de tehnologii.

O simpla dar interesanta teorie are Prof. Pilu Gugulanul care descompune cuvintele „Europa” (Eu – Ro – Pa) si „România” (Ro – Ma – Ni – a), unde accentul grav cade pe Ro, în troheul Europa (teoria este mai

complexa). De fapt, se aseamana mult cu concluzia pe care si-o formeaza oricine priveste o harta a Europei, si unde România este plasata chiar în centrul continetului.

Cred ca nu ar fi gresita afirmatia ca „Scoala Zamolxiana” a existat, a fost foarte buna si ca documentele belagines ar trebui studiate la acelasi rang cu Dreptul Român, sau cu alte legi fundamentale si de fapt ar trebui adaptata în cadrul multor legi moderne.

* B.P. Hasdeu în 1875, Valaori în 1924, Marin Barbulescu zis „Dacu” în 1936, I. Russu în 1981 considera ca Schraeder, Michelis si Merlinger au dreptate când localizeaza patria triburilor indo – europene în regiunea vechii Dacii si a Traciei. În general exista concordanta de opinii asupra faptului ca summerienii au venit din tinuturile muntoase. În religia lor se spune ca zeii locuiau în munti iar pentru faptul ca nu au avut munti, au construit zigate. Sunt suficiente semnale care pe lânga lingvistica vin sa confirme ca zona de origine a summerienilor a fost în spatiul Carpato – Danubiano – Pontic (Tartaria, Istru, Summer).

În perioada anilor 1957 – 1964 antropologul Raymond (a lucrat si în Africa) afirma în anul 1966 ca România are cea mai mare colectie de fosile Villafranchiene.

În final trebuie sa mentionez ca nu am abordat toate teoriile referitoare la originea poporului român. Convergenta acestor teorii lasa subiectul deschis.